

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
Judecător: Burduh Victor
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Natalia Simciuc
Ion Țurcan
Viorica Mihaila

ÎNCHEIERE

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Svetlana Filincova

Judecători: Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „GNF Furnizare Energie”, prin intermediul avocatului Burduja Victoria,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „GNF Furnizare Energie” împotriva lui Deli Vasili, Deli Victoria și Albina Zinovia cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei electrice și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „GNF Furnizare Energie”, casată integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 27 aprilie 2017 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La data de 1 februarie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „GNF Furnizare Energie” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Deli Vasili, Deli Victoria și Albina Zinovia cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei electrice și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, pârâții au beneficiat de energie electrică la locul de consum nr.2078834, din XXXXXXXXXXXX, str. XXXXXXXX, xx, ap. xx, care urma a fi achitată în termen.

Până în prezent, pârâții nu și-au onorat obligațiile contractuale și nu au achitat facturile pentru consumul de energie electrică nr.2078834035 – 2078834180, devenite scadente în perioada 4 iunie 2004 – 14 iunie 2016. Suma datoriei constituie 10 596,56 lei.

Potrivit fișei a ap. xx din str. XXXXXXXXXXX, xx, mun. XXXXXXXX, Deli Vasili are viza de domiciliu împreună cu familia sa.

Totodată, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, Albina Zinovia a fost proprietara ap. xx, str. XXXXXXXXXXX xx, mun. XXXXXXXX, din data de 2 octombrie 2007 până la 20 august 2013, iar pârâta Deli Vitoria este proprietara aceluiași apartament din 20 august 2013 până în prezent.

Astfel, pentru facturile devenite scadente pentru perioada 2 octombrie 2007 – 1 august 2013, datoria în sumă de 1 785,29 lei urmează a fi încasată de la Albina Zinovia, care era proprietară la acel moment. Pentru facturile devenite scadente în perioada 2 septembrie 2013 – 14 iunie 2016, datoria în sumă de 1 178,35 lei, urmează a fi încasată de la Deli Victoria, proprietară la acel moment.

În adresa pârâților au fost expediate reclamații care au fost recepționate la data de 15 octombrie 2016, 12 noiembrie 2016 și la 13 decembrie 2016, care însă au rămas fără un răspuns. Până în prezent, pârâții nu au contestat facturile de plată în baza cărora se pretinde datoria.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „GNF Furnizare Energie”, prin cererea inițială și prin cererea de concretizare a acțiunii din 13 februarie 2017, admiterea integrală a acțiunii, încasarea în mod solidar din contul pârâților datoria pentru energia electrică consumată în sumă de 1 178,35 lei, încasarea în mod solidar de la Albina Zinovia și Deli Vasili datoria în sumă de 606,94 lei și de la Deli Vasili datoria în sumă de 8 811,27 lei, în total suma de 10 596,56 lei. Încasarea de la pârâți taxa de stat în sumă de 270 lei și de la Deli Vasili taxa de stat în sumă de 47,90 lei, iar în total suma de 317,90 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 27 aprilie 2017 acțiunea a fost respinsă. S-a dispus încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „GNF Furnizare Energie” la bugetul public suma de 492,10 lei cu titlu de taxă suplimentară și 85 lei cheltuieli de înștiințare, iar în total suma de 577,20 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „GNF Furnizare Energie”, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 27 aprilie 2017 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea s-a admis parțial. S-a dispus încasarea de la Deli Vasili în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „GNF Furnizare Energie” datoria pentru consumul de energie la locul de consum nr.2078834 din mun. XXXXXXXXXXX, str. XXXXXXXX, xx, ap. xx pentru perioada iunie 2014 – iunie 2016 în sumă de 1 078,36 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 12 februarie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „GNF Furnizare Energie”, prin intermediul avocatului Burduja Victoria a depus cerere de recurs solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 în partea respingerii acțiunii cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă încasarea din contul lui Deli Vasili datoria pentru energia electrică consumată în sumă de 9 518,20 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 699,09 lei.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, în partea respingerii acțiunii instanța de apel a aplicat și interpretat eronat legea deoarece aceasta a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, dar nu ca fiind tardivă. Respingând cerința de încasare a cheltuielilor de judecată, instanța de apel nu a aplicat legea care urma a fi aplicată.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „GNF Furnizare Energie”, prin intermediul avocatului Burduja Victoria, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 28 februarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimațiilor copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Până la examinarea cererii de recurs, intimații nu au depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „GNF Furnizare Energie”.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „GNF Furnizare Energie”, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 25 ianuarie 2018 (vol. I, f.d.239). Cererea de recurs a fost depusă la data de 12 februarie 2018 (vol. II, f.d.1).

Astfel, instanța de recurs constată că Societatea cu Răspundere Limitată „GNF Furnizare Energie” s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la

alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de către Societatea cu Răspundere Limitată „GNF Furnizare Energie” în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurenței cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că,

modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „GNF Furnizare Energie” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „GNF Furnizare Energie”, prin intermediul avocatului Burduja Victoria, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu